
Svea hovrätt

RH 1996:7

Målnummer:	Ö5228-95	Avdelning:	5
Avgörandedatum:	1996-01-09		
Rubrik:	Ställföreträdare för aktiebolag har enligt 77 a § uppbördslagen ålagts betalningsskyldighet för obetalda skatter och arbetsgivaravgifter. Sådan betalningsskyldighet har ansetts inte böra bli föremål för skuldsanering.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 4 § skuldsaneringslagen (1994:334)• 77 a § uppbördslagen (1953:272)		
Rättsfall:			

REFERAT

Sedan J.Å. ansökt om skuldsanering beslutade Kronofogdemyndigheten i Stockholms län att skuldsaneringsförfarande skulle inledas. Kronofogdemyndigheten upprättade ett förslag till frivillig skuldsanering, vilket emellertid inte godtogs av samtliga borgenärer. Kronofogdemyndigheten överlämnade därför ärendet till tingsrätten för vidare handläggning.

Stockholms tingsrätt (1995-11-13, hovrättsassessorn Katarina Delin) avslög J.Å:s ansökan om skuldsanering.

Tingsrätten yttrade i sitt beslut bl.a. följande:

Som Kronofogdemyndigheten konstaterat härrör merparten av J.Å:s skulder från hans tid som näringsidkare i Lovö Rör AB. Sådant förhållande kan tala för skuldsanering vid den allmänna skälighetsbedömningen. I J.Å:s fall skall noteras att 331 314 kr, eller nära hälften av den totala skulden, avser obetalda skatter och arbetsgivaravgifter som han ålagts att betala enligt 77 a § uppbördslagen då han såsom företrädare för bolaget av grov oaktsamhet underlåtit att betala in dem.

I motiven till skuldsaneringslagen uttalas bl.a. att skadeståndsfordringar som grundar sig på brott normalt bör hindra en skuldsanering, att utomobligatoriskt skadestånd som inte har uppkommit i anledning av brott inte utgör hinder mot skuldsanering men bör verka i hindrande riktning samt att skadeståndsansvar grundat på grovt vårdslöst handlande talar emot skuldsanering i vidare mån än om det grundats på strikt ansvar.

Betalningsansvar enligt 77 a § uppbördslagen är enligt tingsrättens mening inte att jämföras med skadestånd på grund av brott utan bör jämföras med annan skadeståndsskyldighet som uppkommit utom kontraktsförhållande, varför det skall verka i hindrande riktning vid den totala bedömningen.

Den betalningsskyldighet som J.Å. har ålagts enligt 77 a § uppbördslagen grundar sig på icke uppsåtligt men väl grovt oaktsamt handlande, vilket talar starkt emot att J.Å. skall beviljas skuldsanering. Vidare avser den ett sammantaget stort belopp som Lovö Rör AB underlåtit att betala under en lång tid. J.Å:s uppgift att han inte varit verksam i rörelsen under den aktuella tiden samt då hade utträtt ur styrelsen men inte iakttagit formalia på rätt sätt kan - i synnerhet med beaktande av att han tidigare varit styrelseledamot i ett annat aktiebolag - inte verka i motsatt riktning. Sammantaget finner tingsrätten, även med beaktande av J.Å:s ovanligt besvärliga sociala situation, att det med hänsyn till hans ekonomiska förhållanden inte kan anses skäligt att han beviljas skuldsanering. Tingsrätten avslår därför J.Å:s ansökan.

J.Å. överklagade beslutet och yrkade att hovrätten med ändring av tingsrättens beslut skulle bevilja honom skuldsanering.

Svea hovrätt (1996-01-09, hovrättslagmannen Erik Tersmeden, hovrättsrådet Mats Jender samt t.f. hovrättsassessorn Hans Ytterberg, referent) meddelade prövningstillstånd.

Hovrätten (samma sammansättning) meddelade därefter samma dag följande slutliga beslut: Hovrätten, som inte finner anledning att ändra tingsrättens beslut, lämnar överklagandet utan bifall.

Målnummer Ö 5228/95

Sökord: Skuldsanering

Litteratur: Prop. 1993/94:123 Skuldsaneringslag.
